

విడాకులు

శ్రీమతి నెమలి చంద్రమతిగారు

విమల కిరువది సంవత్సరములు నిండినవి. ఆమె సద్గుణరాశి, సౌందర్యవతి. భర్త గృహమునకు వచ్చి అయిదు సంవత్సరము లయినది. భర్త రామచంద్రుడు యిరువది యయిదేండ్ల ప్రాయమువాడు. సుందర పురుషుడు, గుణవంతుడనై యుండెను. అతడు గొప్ప యుద్యోగస్థుడు, యాస్తి పరుడుకూడాను. ఒకనాడైనను యొకరి నొకరు విడిచియుండలేదు. ఒకనిముష మెడ బాటు యొకయుగముగ తోచుచుండెను. ఒకరినొకరు మిగుల గాఢముగ ప్రేమించు చుండిరి.

ఇటుల సంతోషముగ వారు కాలము గడుపుచుండగ విధివశమున రామచంద్రుడు స్ఫోటకముపడెను. దానితో యతని రూపు మారిపోయెను, కండ్లకూడ పోయినవి. ఇది మాత్రము చాలక దరిద్ర దేవత కూడ యాహ్వానించెను. ఉద్యోగము పోయెను. ధనమంతయు గోల్పోయెను. విమల యినం తయు చూచి మిగుల చింతించెను. ఏమి చేయగలదు? దైవయత్నము! కండ్లుపోయి వికృతముగ మారిన తన భర్తను మునుపటి కంటె వేయిరెట్లభకముగ ప్రేమించుచుండెను. విమల కొంత విద్య నేర్చినదవుటచే కొంతమంది పిల్లలకు చదువు చెప్పి స్వల్పముగ వేతనము సంపాదించి, దానితో కాలము గడుపుచుండెను. భర్తకు తోడు నీడే మెలగుచుండెను.

ఒకనాడు రామచంద్రుడు భార్యతో నిట్లు చెప్పెను. “విమలా, మన దేశమున

విడాకులచట్ట మములులోనికివచ్చిన నెంత బాగుండును! నే నిక యావజ్జీవము గ్రుడ్డి వాడనై ఈవిధముగ నుండవలసినవాడనే కదా? ఈ దరిద్రునితోకూడ నున్న నీ కేమి సుఖము? సంపదలతో తులనూగు మనము పూటకు గతిలేనివారమైతిమి కదా? ఆహా కాలము! ఎంతటిలో నెంతమార్పు కల్గెను! నన్ను నా దారిని విడువుము. నేను భిక్ష మెత్తుకొనియైన బ్రతుకగలను. పట్టు పాస్వులపై పండుకొను నీవు యీ కఠిన నేలపై పండుకొనుటకు నీ కోమలశరీర మెట్లోర్చుచున్నది? నీయట్టి సౌందర్యవతి, సద్గుణవతియగు భార్యనుగూడి సుఖించుటకు నేను పుణ్యము చేయలేదుకదా? నే నిక నీ ప్రపంచములోనుండి యేమి ప్రయోజనము? చూచి యానందించుటకుకూడా కండ్లు లేవు. నీ విష్టపడిన నీ క్షణముననే నెంతోనుంది యశావసులు, సుందరులు, ధన వంతులు నిన్ను చెట్టబట్ట నువ్విట్లూరుచుం దురు. ఒక ధనవంతుడైన సుందరపురుషుని పెండ్లిచేసుకుని సుఖముగ జీవింపవచ్చును కదా నాతోనుండి కష్టపడుటకంటె.”

ఇది విని విమల నవ్వుచూ “నాథా, మీరు నిజముగా నీ మాటలు నుడువు చున్నారా లేక పరిహాసార్థముగానా? ఎంతమాట చెప్పితిరి!! అగ్నిసాక్షిగ పరిణయమాడిన పంచప్రాణములతో ప్రేమించు చున్న భర్తకు విధివశమున కండ్లుపోయి, ధనమును గోల్పోయినంతమాత్రమున యతనిని విడచి వేరొకరిని ప్రేమించుటయా?

మరియొకరిని చెట్టబట్టుటయా ఈ జన్మలో!
ఆహా ఏమికాలము! మీకు చెప్పుటకై న
నో రెల్లువచ్చినది?

సిగ్గు, సిగ్గు. హిందూదేశముయొక్క
పతివ్రతాధర్మము మఱచినారా? పతివ్రతల
చాత్రలు జ్ఞప్తికిరాలేదా? ఈధర్మ ముండ
బట్టియే 'భారతనారీమణు'లని పేరు వచ్చి
నది. అట్లుగాక పాశ్చాత్య యునతులవలె
చీటికి మాటికి విడాకు లిచ్చుచుండిన ఆ పే
రెందుకువచ్చును? మూడు నాళ్లలో మూల
బడిపోదా? భార్య భర్తయొక్క యర్థాంగి
కదా? ఎంత కష్టము కల్గినను, ఎంత
సుఖము కల్గినను ఇద్దరును సమముగ అను
భవింపవలసినవారే కదా? ఒకరిని మనసారగ
ప్రేమించిన మనస్సు వారిని విడిచి వేరొకరిని
ప్రేమింపకల్గునా? ఈవిధముగ చపలమైన
ప్రేమ ప్రేమయగునా? భార్య భర్తల ప్రేమ
పవిత్రమైనది, నిష్కల్మషమైనది, నిశ్చలమై
నది, నిర్మలమైనది కదా. అటువంటి
ప్రేమను తృణీకరించిన 'ప్రేమ' యను
పదమే నశించిపోదా? విడాకులచట్టము మన
దేశమున కెంతమాత్రము పనికిరాదు.

అయితే పురుషులలో కొందరు కలి

యుగరాక్షసులు కూడనున్నారు. భార్య చని
పోయిన మరునాడే వేరొక సతిని చేబట్టు
టకు సిద్ధముగానుందురు. భార్యను సదా
పీడించువారు కొందరు. ఇటువంటివారికి
శిక్ష విధించు చట్టము వచ్చిన బాగుండును
కాని, విడాకుల చట్టము మంచిదికాదని
నా యూహా" అనెను.

“నా సుగుణముల ఖనివగు విమలా!
నా ప్రేమమయమూర్తి! నే నన్నమాటలకు
నన్ను క్షమింపును. నీ విలాగున చెప్పుదు
వని తెలిసియే నే నటులంటిని. నీవంటి
భార్యను బడయుటకు నా పూర్వజన్మ సుకృ
తముకాని వేరుకాదు” అని విమలను దగ్గ
రకు తీసుకొని శిరసుయక్కునజేర్చి ఆనంద
బాష్పములు రాల్చెను. కొంతసేపు యిరు
వురును పరమానందసముద్రమున లీనమై
పోయిరి! * * *

ఆహా! కళంకరహితమైన ప్రేమయొక్క
ప్రభావమేమి! ఎటువంటి కష్టములోనై
నను భార్య భర్త లిరువురి హృదయము
లేకమైన నీటిలోనుండియు తామరాకునకు
జలము సోకనటుల కష్టములోనుండియు
వారి కది సోకదుకదా?

—:0:—

భేదా భేదములు

“భేదమేయన్నచో భేదమేయంఘ
భేదమరయకున్నఁ బ్రీతియేనుండు
వ్యవహారముననెట్లు పరమార్థమందు
శివజీవభేదంబుచే నట్లుకుండు
భేదింపగాఁద త్వ భేదంబుకలుగు
సాధింపగానెనె సామ్యమవ్వలను

శ్రీమతి విద్వాన్ కంచనపల్లి కనకాంబగారు

దలవెండుకలకుండుఁ దద్దయుఁబూజ
తలవదలినవెన్కఁదగునె యాపూజ
యొక్కసిద్ధిని దేవుననుభవంబుండు
నై క్యంబులేనిచో నధముఁడై యంఘ
నేదైన, నెట్లున్న, నీశ్వరుండన్న
రాదుజన్మం“బాత్మరాముఁడే”యొన్న